

на българската църква, учредяването на българската екзархия и закрѣпяването ѝ, Иларионъ Макариополски бѣ избранъ за Търновски Митрополитъ и той прѣзъ септемврий 1872 година пристигна въ Старо престолния градъ Велико Търново, тържествено посрѣщнатъ отъ цѣлото си паство. Тукъ той продължи да служи на народа и на църквата, положи основитѣ на самоуправлението на епархията си, обходи я, откри много училища и Петропавловската Духовна Семинария, извърши дѣла, които го обезсмъртяватъ и неразривно свързватъ съ Велико Търново.

Съгласенъ напълно съ г. Жековъ, че Високопрѣосвещенния Митрополитъ Иларионъ Макариополски извърши великото дѣло на нашето духовно възраждане, започнато въ Търново и Цариградъ и свърши своя земенъ пѣть като В.-Търновски Митрополитъ и че въ Търновско споминитѣ за него сѣ най-силни и трайни, слѣдователно паметникъ нему трѣбва тамъ да бѣде издигнатъ и това дик-